

здосанъ дѣто два пѣти са навы, искаше да напои Канадеца, щото да падне подъ трапезажтѣ; но този като по-хытъръ, опази са; и когато сичкытѣ гости бѣхъ вече развеселени, той произнесе името Г-жа Кора Буттерфлай. Сътрапезницитѣ като чухъ туй име подудѣхъ, напуснихъ сѣкий другий политический разговоръ и единъ прѣзъ другий си нацѣлихъ чашитѣ до връха.

— Піѣкъ, извика единъ отъ собесѣдницитѣ, за здравіе на Ню-Йоркскаго маргаритъ, на прѣкраснѣтѣ отъ прѣкраснѣтѣ на Г-жа Коръ Буттерфлай.

На тѣзи здравица ржконѣскахъ сичкытѣ. Глазвѣтъ на сичкытѣ бѣхъ тогазъ распалени, и сичкытѣ наченїхъ да боготворїтѣ прѣкрасната Американка. Единъ вѣспѣваще хубостъ-тѣй, другий привлекателностъ-тѣй, третий ума тѣй, а другий шакъ искуството тѣй въ хорото и другий имота на Самуила. Но въ огъня на тѣзи похвалы, Рокебрюонъ извика громогласно:

Жално, че таквазъ прѣкрасна, съвершена и безцѣнина дѣвица тѣзи дни са жени. И ный вече не може да ѹкъ обычами освенъ въ ума си.

— О! извика лордътъ съ самохвалство; тя бѣше на ржкѣтѣ ми...

— Нито на вашѣтѣ, нито на другого на ржкѣтѣ е вече да ся ожени за неїкъ. Милорде, защото е мѣнена за единъ Френецъ мой пріятель.

Заклевамъ са въ душкѣтѣ на Ричарда Сtronкбо, извика Кылкенни, ако този Френецъ не е само